

Rivka's Eulogy

Source Sheet by Effie Klein

בראשית ל"ה:ח'

(ח) ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: (פ)

Genesis 35:8

(8) Deborah, Rebekah's nurse, died, and was buried under the oak below Bethel; so it was named Allon-bacuth.

בראשית רבה פ"א:ה'

(ה) ותמת דברה מינקת רבקה וגו' ויקרא שמו אלון בכות (בראשית לה, ח), רבי שמואל בר נחמן אמר לשון יגנית הוא אלון אחר, עד שהיא משמר אבלה של דבורה באה ליה בשורתא שמתה אמו, הלא הוא דכתיב (בראשית לה, ט): וירא אלהים אל יעקב וגו' ויברך אתו, מהו ברכה ברכו רב אחא בשם רבי יונתן אמר ברכת אבלים ברכו.

Bereishit Rabbah 81:5

...

הטור הארוך, בראשית ל"ה:ח':א'

(א) ותמת דבורה. כתב הרמב"ן לא ידעתי למה נכנס פסוק זה בין ויקרא למקום בית אל ובין ויברך אותו והקרוב למה שאמרו רבותינו שרומז למיתת רבקה ולכך קרא שמו אלון בכות כי על המינקת לא הי' מרבה בבכי' אלא שבכה על אמו שלא זכה לראותה בשובו ונראה לו האלהים בשובו לנחמו. ופירש"י שלכך העלימו יום מיתתה שלא יקללו הבריות כרס שיצא עשו ממנו אף הכתוב לא

פרסמה אע"ג שגם מיתת לאה לא הוזכר אלא דרשו בכאן משום שהזכיר הכתוב מיתתה ברמז ותלה אותה במניקתה וכיון שדיבר בה למה הסתיר אותו ולא גילהו וע"כ דרשו בו. ומיהו טעם זה אינו מבורר שהרי הזכיר מיתת יצחק ויקברו אותו עשו ויעקב בניו אבל יתכן לומר שלא היתה לה במותה כבוד כי יעקב אינו שם ועשו שונא אותה ויצחק כהו עיניו ואינו יוצא מביתו ולכך לא רצה להזכיר שיקברוה בני חת. והיתה דבורה עם יעקב כי אחרי שבאה עם רבקה שבה אל ארצה ועתה באה עם יעקב לראות גבירתה או שנתעסקה בגידול בני יעקב לכבוד רבקה והיתה בביתו:

Tur HaAroch, Genesis 35:8:1

(1) ותמת דבורה, "Deborah died, etc." Nachmanides writes that he does not know why this piece of information was included by the Torah at this point between Yaakov naming the site of the altar Beyt El, and the blessing G'd gave Yaakov when he added the name Yisrael to his previous name. Possibly, the reason was, as our sages suggest, that the news of Deborah's death was meant to tell Yaakov that his mother Rivkah had died, and that this explains why Yaakov called the site of Deborah's interment "אלון בכות", "the oak of mourning." Yaakov wept tears for his mother's death when burying Deborah. He was especially saddened by the fact that he had not been granted a reunion with her after all these years. As soon as he had stopped mourning for his mother, G'd appeared to him and complimented him. (verse 9) *Rashi* claims that the reason why the precise date of Rivkah's death has not been revealed was to prevent people to use that date to curse the womb that had produced a person as depraved as Esau, although the date when Leah died has also not been revealed by the Torah. The reason why the sages did not attribute any special reason to the omission by the Torah of the date on which Leah died, was that only the fact that the Torah made a point of mentioning when a servant of Rivkah died, without also at least telling us when her mistress died, calls for further investigation. Nonetheless this is not a good enough reason. The Torah did not omit reporting the death of Yitzchok who had sired Esau, but even reports that Esau partook in his father's funeral. (Genesis 35,29) It is possible that the Torah omitted a direct report of Rivkah's death and burial as it was not surrounded by honour, seeing that her son Yaakov did not attend the funeral and her son Esau hated her, and her husband Yitzchok who was practically blind, could not perform the rites,

probably was even unable to leave his house. The Torah did not want to report that the Hittite neighbours of Rivkah had to bury her. This would have drawn attention to the lack of honour bestowed on her during her funeral.

מדרש תנחומא, כי תצא ד'

(א) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק... וְרַבֵּנּוּ אָמְרִי, גָּרַם לָהּ שְׁלֵא תִצָּא מִטְּתָהּ בְּרַבִּים. אֶת מוֹצֵא כְּשִׁמְתָהּ רַבְּקָה, אָמְרִין מָאן יִפּוֹק קָמָה. אַבְרָהָם מֵת. יִצְחָק יוֹשֵׁב בְּבֵית, עֵינָיו כֶּהוּת. יַעֲקֹב הֵלֵךְ לוֹ לְפָנֵי אָרֶם. יִפּוֹק עָשׂוּ רַשִׁיעָא קָמָה, וַיִּמְרוּן לִיטוֹן בְּרִיאָתָא בְּזֵינָתָא כְּדִין יִנְקִין. מָה עָשׂוּ. הוֹצִיאוּ מִטְּתָהּ בְּלֵילָה שְׁלֵא יִהְיֶה עָשׂוּ יוֹצֵא לְפָנֶיהָ וַיְהִי הַכֹּל אֹמְרִים אַרְוּרִים שְׂדִים שֶׁהִנִּיקוּ רַשְׁעָא זֶה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר רַבִּי חֲנִינָא, לְפִי שֶׁהוֹצִיאוּ מִטְּתָהּ בְּלֵילָה, לְפִיכָךְ לֹא פָּרְשׂוּ הַכְּתוּבִים מִיְתָתָהּ אֶלָּא מִן הַצַּד, שְׁנַאֲמַר: וַתָּמָת דְּבוֹרָה מִיְנִיקַת רַבְּקָה וְגו' וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלּוֹן בְּכוֹת (שם לה, ח), שְׁבָכוּ שְׂתֵי בְּכִיּוֹת. עַד שֶׁיַּעֲקֹב יוֹשֵׁב וּמִשְׁמַר אֶצֶל מִנְקָתָהּ, כָּאֵה לּוֹ בְּשׁוֹרֵת אָמוֹ, שְׁנַאֲמַר: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב בְּפָנֵי אָרֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ (בראשית לח, ט). מַה בְּרָכָה בְּרָכוּ. בְּרַפְתָּ אַבְלִים בְּרָכוּ...

Midrash Tanchuma, Ki Teitzei 4

(1) (Deut. 25:17:) “Remember what Amalek (Esau's grandson) did to you.”...But [our] masters have said, “He caused her bier to not go forth publicly [to her funeral]. You find that when Rebekah died, they were saying, ‘Who will go before her? Abraham is dead. Isaac's eyes are dim, and he is sitting at home. Jacob has gone to Paddan-Aram. Should Esau the wicked go before her? Then people would say [in Aramaic],²¹*Much of this paragraph is in Aramaic.* “Cursed be her breasts for suckling this man.”” What did they do? They brought out her bier at night, so that Esau not go out in front of her, and all say, ‘Cursed are the breasts suckled this evil man.’” R. Jose bar R. Hanina said, “Because they brought out her bier at night, the text only explained about her obliquely. Thus it is written (in Gen. 35:8), ‘Then Rebekah's nurse, Deborah, died [and she was buried under the oak below Bethel] and its name was called Weeping Oak (*Allon-Bacuth*),’ as they wept two weepings (*bekhiot*).”²²*Bacuth, of course, means “weeping,” and allon can be understood as a Greek adjective in the neuter that means “other” or “another.” Thus the name can be read as “another weeping” and imply a*

second weeping. So PRK 3:1; Gen. R. 81:5; cf. Eccl. R. 7:2:3. While Jacob was seated in observance [of mourning] for her nurse, the news about his mother came to him, as stated (to Gen. 35:9), “Now God appeared unto Jacob again [...], and blessed him.” With what blessing did He bless him? He blessed him with the blessing of [consolation given to] mourners.²³ The blessing informed Jacob that his mother was dead...

בראשית רבה ס' ט"ז

(טז) וַיְבֹאֶהָ יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ (בראשית כד, סז), כָּל יָמִים שֶׁהָיְתָה שָׂרָה קִיָּמָת הָיָה עָנּוּן קָשׁוּר עַל פֶּתַח אֵהָלָהּ, כִּינּוּן שֶׁמֵּתָה פָּסַק אוֹתוֹ עָנּוּן, וְכִינּוּן שֶׁבָּאת רַבָּקָה חֲזָר אוֹתוֹ עָנּוּן. כָּל יָמִים שֶׁהָיְתָה שָׂרָה קִיָּמָת הָיוּ דְלִתּוֹת פְּתוּחוֹת לְרוּחָהּ, וְכִינּוּן שֶׁמֵּתָה שָׂרָה פָּסְקָה אוֹתָהּ הַרוּחָהּ, וְכִינּוּן שֶׁבָּאת רַבָּקָה חֲזָרָה אוֹתָהּ הַרוּחָהּ. וְכָל יָמִים שֶׁהָיְתָה שָׂרָה קִיָּמָת הָיָה בְּרָכָה מְשֻׁלַּחַת בְּעַפְסָהּ, וְכִינּוּן שֶׁמֵּתָה שָׂרָה פָּסְקָה אוֹתָהּ הַבְּרָכָה, כִּינּוּן שֶׁבָּאת רַבָּקָה חֲזָרָה. כָּל יָמִים שֶׁהָיְתָה שָׂרָה קִיָּמָת הָיָה גֵר דּוֹלֵק מִלִּילֵי שַׁבָּת וְעַד לִילֵי שַׁבָּת, וְכִינּוּן שֶׁמֵּתָה פָּסַק אוֹתוֹ הַגֵּר, וְכִינּוּן שֶׁבָּאת רַבָּקָה חֲזָרָה. וְכִינּוּן שֶׁרָאָה אוֹתָהּ וְשָׂרָה עוֹשֶׂה כַּמַּעֲשֵׂה אִמּוֹ, קוֹצֵה חֲלָתָהּ בְּטַהָרָה וְקוֹצֵה עַפְסָתָהּ בְּטַהָרָה, מִיָּד וַיְבֹאֶהָ יִצְחָק הָאֵהָלָהּ. אָמַר רַבִּי יוֹדֵן לְמַדְתָּךְ תּוֹרָה נִשְׂאָם יְהִי לְאָדָם בְּנִים גְּדוֹלִים יְהִי מִשְׂיָאֵן מִתְחַלָּה וְאַחֲרַי כִּפּוֹ הוּא נוֹשֵׂא לוֹ אִשָּׁה, מִמֵּי אִתָּה לְמַד מֵאַבְרָהָם, בְּתַחֲלָה וַיְבֹאֶהָ יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ, וְאַחֲרַי כִּפּוֹ (בראשית כה, א): וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה.

Bereishit Rabbah 60:16

...

בראשית כ"ד: ס"ג-ס"ז

(סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשׂוּדָה לְפָנֹת עַרְב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גַמְלִים בָּאִים: (סד) וַתִּשָּׂא רַבָּקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתִּרְא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל: (סה) וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַלְזֶה הַהֶלֶךְ בְּשׂוּדָה לְקִרְאָתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנָי וַתִּקַּח הַצִּעִיף וַתִּתְּכֶס: (סו) וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: (סז) וַיְבֹאֶהָ יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רַבָּקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבֶהּ וַיִּנָּחֶם

יִצְחָק אֶחָדֵי אָמוֹ: (פ)

Genesis 24:63-67

(63) And Isaac went out walking in the field toward evening and, looking up, he saw camels approaching. (64) Raising her eyes, Rebekah saw Isaac. She alighted from the camel (65) and said to the servant, “Who is that man walking in the field toward us?” And the servant said, “That is my master.” So she took her veil and covered herself. (66) The servant told Isaac all the things that he had done. (67) Isaac then brought her into the tent of his mother Sarah, and he took Rebekah as his wife. Isaac loved her, and thus found comfort after his mother’s death.

מלכים ב ד':ח'-י'

(ח) וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵבֵר אֱלִישָׁע אֶל-שׁוֹנָם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֹק-בּוֹ לְאֹכֵל-לֶחֶם וַיְהִי מִיָּדֵי עֵבְרָו יָסַר שָׁמָּה לְאֹכֵל-לֶחֶם: (ט) וַתֹּאמֶר אֶל-אִשָּׁהּ הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עִבְרָר עָלֵינוּ תָּמִיד: (י) בַּעֲשָׂה-נָא עֲלִית-קִיר קַטְנָה וְנָשִׂים לּוֹ שָׁם מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוּרָה וְהָיָה בְּבֵאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה:

II Kings 4:8-10

(8) One day Elisha visited Shunem. A wealthy woman lived there, and she urged him to have a meal; and whenever he passed by, he would stop there for a meal. (9) Once she said to her husband, “I am sure it is a holy man of God who comes this way regularly. (10) Let us make a small enclosed upper chamber and place a bed, a table, a chair, and a lampstand there for him, so that he can stop there whenever he comes to us.”

סוכה נ"ג א:ז'

תניא אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמה שמחת בית השואבה היה נוטל שמנה אבוקות של אור וזורק אחת ונוטל אחת ואין נוגעות זו בזו וכשהוא משתחוה נועץ שני גודליו בארץ ושוחה ונושק את הרצפה וזוקף ואין כל בריה יכולה לעשות כן וזו היא קידה

Sukkah 53a:7

§ It is taught in a *baraita*: **They said about Rabban Shimon ben Gamliel that when he would rejoice at the Celebration of the Place of the Drawing of the Water, he would take eight flaming torches and toss one and catch another, juggling them, and, though all were in the air at the same time, they would not touch each other. And when he would prostrate himself, he would insert his two thumbs into the ground, and bow, and kiss the floor of the courtyard and straighten, and there was not any other creature that could do that due to the extreme difficulty involved. And this was the form of bowing called *kidda* performed by the High Priest.**

Source Sheet created on Sefaria by Effie Klein